

Adı Sen Olsun

– Sinan Ceylan · 30 Ocak 2020

Tutundum beyaz bir bulutun etek ucuna
Islak hayallere vuslat gibi.

Görüyor musun ey yar?
Yükseliyorum,
Bana kazdığın çukurdan şahikaya.
Yukarı bak!
Saçların, değsin çıplak sırtına örümcek hassasiyetinde.
Ve boynuna...

Iramak ne zormuş;
Sadece senden değil, verdiğin azaplardan da.
Şimdi gülümsüyorum, yüreğimde bıraktığın boşluğa.
Tebessümlerle dolar mı yokluğunun açtığı kuyu?
Bilmiyorum...
Ama ne çok alışmışım kanattığın yaramın acısına bile
Özlemle döktüğüm yaşlarımın şahitliğini görmesen de...

Sonu var mı ayrılıkların?
Veya,
Son dediğin başlangıç mı olacak yeni acılarıma?

Her ne sıfatla isimlendirdersen de kabulüm.
Ha ayrılığın sonu, ha acıların başı.
İçimde yaktığın ateş bir an sönmedi
Dinmedi, beklentilerimin inancı.
Yalın ayak, çırılçıplak ve koşulsuz gel.
Sonu ne olacaksa olsun ama,
Gelişin;
Adı sen olsun...